

VOIESCE ȘI VEI PUTÊ.

	Capit.	+ Distr.
Pe an — — lei	128	152.
Pe șase luni — —	64	76.
Pe trei luni — —	32	38.
Pe o lună — —	11	—

Unu exemplar 24. par.
Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria „ for. 10 v. a

ROMANULU.

Redacțiunea, Strada Fortunei (Carmata) No. 15. — Articolele trîrise și republicate se vorî arde. — Gerante răspundătorii ANGHELU IONESCU.

LUMINEZA-TE ȘI VEI FI.

Abonațiunile în București, Pasagiul Român No. 48. — În districte la Că răspundătorii diarului și prin Postă. — La Paris, la D. Haileyain, rue de l'Angecieune Comédie, Nr. 5. — Administrațorele diarului D. Gr. Sorarie.
ANUNCIURILE.
liniă de 30 litere — 1 — lei.
Inserțiunî și reclame linia 3 — „

DEPEȘI TELEGRAFICE.

(Serviciulul particularu alu ROMÂNULUI.)

Conferința de la London, în ședința sea de la 9 Iuniu, a primitu prelungirea armistițiului pentru 15 zile. Austria și Prusia, au dechiaratî însă că ostilitățile vorî începe îndată la 26 Iuniu, decă pân'atunci conferința nu va ajunge la ua n'elegero asupra liriei care va împărți Schleswigul, s'eu decă nu se va face uă nouă și mai lungă prelungire a armistițiului.

Imperatiul Rusiei a sositu la Berlin

REVISTA POLITICĂ.

BUCUREȘTI 13 Ciresiaru.

Foilele din România de peste Carpați ne anunçia cu durero perderea unui Român însemnatu: Simeone Barnuiu a muritu la 28 Maiu — 5 Iuniu. Perderea unui omu a fostu, în toți timpî și n'tote țerele, uă lovire dureroasă; și cumu ar fi într'altfelu, cându în însă-și Grecia cea liberă Diogen căuta cu felinarul unu omu. Cătu de dureroasă daru trebuie se fiă perderea unui omu pentru Români, cari suntu atătu de seraci, și cari nu mai au voie nici chiaru d'a aprinde unu felinaru spre a căuta ș'a găsi unu omu.

Cu tôte acestea, Simeone Barnui a fostu unu din acei omeni rari cari au sciutu se trăiescă astufelu în cătu se nu mōră, căci faptele lui remănu, și faptele cele bune au puterea d'a fi veçute necontentit, prin urmare imitate de cel mai junl, și astufelu omeni cel bunî urmōză a produce binele și dupe mōrtea lorū.

Monitoriul ne spune că și fōia umoristică Aghiuța trebuie suprimată, fiindu „ca căduțu în licenția și indecențio” și c'acēsta uă cere „chiaru interesele moralitătii publice. Monitoriul adaugă că „fiindu-că M. S. Domnulu lipsese din țēră și nu se pōte decreta a iei suprimare, diariul Aghiuța se suspende pēnă la întōrcearea Măriei-Sale.”

N'avemū ce face de cătu a arăta părerea nōstră de rōu, pentru suprimarea ori cărei foie, și stăruința nōstră în a crede că este mai bine ca fiă care cetățianu se îngrijescă de moralitatea sea de cătu se fiă ș'acēsta în îngrijirea unui guvernū.

Gazeta Nemțescă din Petresburg, vorbindu despre constituțiunea de la 2 Maiu din România, dupe ce dă a celui actū numele ce crede ea că i se cuvine, apol dīce următōriile cuvinte:

„Acēsta lovesco Convențiunea europeană de la 1858, și ori ce schimbare în constituțiunea Principatelorū „are trebuință de consimțirea puterū „suzerane”

Ne esplicămū îndată pentru ce, noi cari n'amū reproducū nici uă linie din cătu au publicatū foile străine despre noi, de la 2 Maiu și pân' acumū, reproducemū astă-đi cele trei linie de mai susū a le gazetel din capitala Czarismului.

Pe cându se desbătea în Adunare legea comunale, d. C. A. Rositti a dīsu d-lui ministru, care dīcea că prin cea-a ce se propunea se calcă Convențiunea garantată de șapte puteri, că „în cele din „întru Constituțiunea se pōte modifica „cându corpurile Constituite vorî fi în unire pentru a se face cea-a modificare.” Și d. Primū Ministru intrerupendū dīse: — „cându vorî fi în unire.”

Diserămū aceștea spre a arăta c'amū sustinemū și vomū sustine, fără șiovăire și în ori ce impregiurări, că în cele din intru suntemū națiune autonomă; că putemū, și trebuie

și care de și are însemnătate, însă pōte scăpa unora din vedere. Acēsta espicare este de neapăratu pentru ca se n'olegemū și spiritulul în care merge conferința de la London.

La 2 Iuniu s'a ținutū uă ședință în care s'a desbătutū împărțirea Schleswigului, daru n'au ajunsū la nici unu rezultat. Englitera a cerutū neutralizarea portului de la Kiel ș'a cetății Rendsbourg, și Prusia și Austria, și însă-și Confederațiunea au refuzatū; nu s'a olăritū încă nici chiaru de se primosce împărțirea Schleswigului și cu atătu mai puțin care se fiă linia; Englitera a propusū uă linie prin care păstra Danemarcei tōtă partea septentrională a Schleswigului până la Danewirk, adică cea mai mare parte a ducatului; plenipotinții germani au propusū uă linie care se plece de la Flensburg și care iē astū felū Danemarcei doue din trei părți a le ducatului.

În acea ședință, în sfirșitū, (2 Iuniu) Danemarca n'a admisiu nici în principiu cea mai mică împărțire, ci a sustinutū întregimea acestui ducat. Se însemnāmū bine aceste, căci suntū temeliele pe care stă pacea sōu resbelulū.

Dupe ședința de la 2, avarāmū pe cea de la 6 Iuniu, comunicatū mai deun-đi cititorilorū nōstrii, daru despre care nu scimū încă de cătu cea-a ce ne a făcutū cunoscutū corespondința nōstră telegrafică, căci foile franceze, de la 7 Iuniu, n'au venitū nici până în acestū minutū în București, și cele de la 5 Iuniu nu puteamū vorbi despre cea-a ce nu s'a făcutū de căt la 6.

În ședința de la 6 corespondința nōstră telegrafică ne a spusū că s'a primitū armistițiul, daru numai spre a se refera; și spro deplina desușire a publiculul, totū în Romānulu de la 29 Maiu, în care s'a publicatū depeșia despre ședința de la 6 Iuniu, reproducemū scirile despre ședința de la 3, și cari spuneau că „Danemarca a refuzatū, daru că refuzul a fostu condiționalū, și că numai refuzul germaniei în privința portului de la Kiel ș'a cetății Rendsbourg a fostu pozitiv.”

Corespondința telegrafică de astă-đi ne spune că în ședința de la 9 Iuniu cea-a ce la 6 se primise numai a d-referendum, acumū s'a primitū în adevērū. Așia daru numai cuvēntul a d-referendum scāpēndu-se din vedere și încurcătura s'arū face îndată.

Depeșia de astă-đi ne mai arētă încă ceva de mare însemnătate și despre care vorbirāmū în No. trecutū desutū de pe largū, adică despre linia de despărțire a ducatului Schleswig. Ori cine vede acumū c'aci stă pacea și resbelulū; s'a primitū la 9 Iuniu armistițiul daru nu și despărțirea, căci despre despărțire nu s'au inovuitū nici pân' acumū asupra liniei; și repeșirea ce facū din nou Prusia și Austria în ședința de la 9 Iuniu că vorū începe resbelulū la 26 Iuniu, de nu se vorū inovui asupra liniei acelea-a este oare anevoie de înțelesū că are mare, fōrte mare însemnătate? Nu. Ori cine va înțelego gravitatea acesteii cestiuni. Cătu despre noi daru, ne oprimū aci, atrăgēndū înse atențiunea publiculul asupra sosirei Imperatiul Rusiei la Berlin. S'a vorbitū de multū despre acestū vizitū rusescă, daru în urmă s'a negatū cu totulū; ș'acumū, ecă că se află d'ua datū că Czarulū este în Berlin. Se nu uitāmū încă cele ce arētāmū erī despre drepturile de moscenire ce are Czarulū asupra Holsteinului, se nu uitāmū c'aci s'au dīsu despre uă alianță a Rusiei cu Prusia și Austria, în contra libertățilorū popōrelorū, și vomū înțelego că potū eși mari scudiri din acēsta vizitū.

Și pentru deplina înțelegere a publiculul, închiāmū aci, recomandāndū și cele lalte scire din afară ce le publicāmū în pagina cei-laltă, dupe foile nemțesci, și care vorū aduce lumina în faptele petrecute până la 7 Iuniu, observēndu-se mai cu sēmă părțile ce le sūptū-liniamū.

Se n'ncepemū mai āntēiū prin a face cunoscutū că depeșia din capulū foiei pornitū din Viena la 11 Iunie a sositū în București la 13 și direțiunea serviciulul telegraficū a uitatū a ne spune unde și pentru ce a n'tārđitū. Dup'acēsta se facemū cunoscutū celorū cari n'au deprinderea desbăterilorū conferințelorū, că nu trebuie se confunde ședințele conferințelorū, confundare ce se pōte face cu lesnire de către cei fără deprindere, căci scirile s'asēmănă uneori unele cu altele și nu diferă de cătu prin cătu unu cuvēntū,

și care de și are însemnătate, însă pōte scăpa unora din vedere. Acēsta espicare este de neapăratu pentru ca se n'olegemū și spiritulul în care merge conferința de la London.

La 2 Iuniu s'a ținutū uă ședință în care s'a desbătutū împărțirea Schleswigului, daru n'au ajunsū la nici unu rezultat. Englitera a cerutū neutralizarea portului de la Kiel ș'a cetății Rendsbourg, și Prusia și Austria, și însă-și Confederațiunea au refuzatū; nu s'a olăritū încă nici chiaru de se primosce împărțirea Schleswigului și cu atătu mai puțin care se fiă linia; Englitera a propusū uă linie prin care păstra Danemarcei tōtă partea septentrională a Schleswigului până la Danewirk, adică cea mai mare parte a ducatului; plenipotinții germani au propusū uă linie care se plece de la Flensburg și care iē astū felū Danemarcei doue din trei părți a le ducatului.

În acea ședință, în sfirșitū, (2 Iuniu) Danemarca n'a admisiu nici în principiu cea mai mică împărțire, ci a sustinutū întregimea acestui ducat.

Se însemnāmū bine aceste, căci suntū temeliele pe care stă pacea sōu resbelulū.

Dupe ședința de la 2, avarāmū pe cea de la 6 Iuniu, comunicatū mai deun-đi cititorilorū nōstrii, daru despre care nu scimū încă de cătu cea-a ce ne a făcutū cunoscutū corespondința nōstră telegrafică, căci foile franceze, de la 7 Iuniu, n'au venitū nici până în acestū minutū în București, și cele de la 5 Iuniu nu puteamū vorbi despre cea-a ce nu s'a făcutū de căt la 6.

În ședința de la 6 corespondința nōstră telegrafică ne a spusū că s'a primitū armistițiul, daru numai spre a se refera; și spro deplina desușire a publiculul, totū în Romānulu de la 29 Maiu, în care s'a publicatū depeșia despre ședința de la 6 Iuniu, reproducemū scirile despre ședința de la 3, și cari spuneau că „Danemarca a refuzatū, daru că refuzul a fostu condiționalū, și că numai refuzul germaniei în privința portului de la Kiel ș'a cetății Rendsbourg a fostu pozitiv.”

Corespondința telegrafică de astă-đi ne spune că în ședința de la 9 Iuniu cea-a ce la 6 se primise numai a d-referendum, acumū s'a primitū în adevērū. Așia daru numai cuvēntul a d-referendum scāpēndu-se din vedere și încurcătura s'arū face îndată.

Depeșia de astă-đi ne mai arētă încă ceva de mare însemnătate și despre care vorbirāmū în No. trecutū desutū de pe largū, adică despre linia de despărțire a ducatului Schleswig. Ori cine vede acumū c'aci stă pacea și resbelulū; s'a primitū la 9 Iuniu armistițiul daru nu și despărțirea, căci despre despărțire nu s'au inovuitū nici pân' acumū asupra liniei; și repeșirea ce facū din nou Prusia și Austria în ședința de la 9 Iuniu că vorū începe resbelulū la 26 Iuniu, de nu se vorū inovui asupra liniei acelea-a este oare anevoie de înțelesū că are mare, fōrte mare însemnătate? Nu. Ori cine va înțelego gravitatea acesteii cestiuni. Cătu despre noi daru, ne oprimū aci, atrăgēndū înse atențiunea publiculul asupra sosirei Imperatiul Rusiei la Berlin. S'a vorbitū de multū despre acestū vizitū rusescă, daru în urmă s'a negatū cu totulū; ș'acumū, ecă că se află d'ua datū că Czarulū este în Berlin. Se nu uitāmū încă cele ce arētāmū erī despre drepturile de moscenire ce are Czarulū asupra Holsteinului, se nu uitāmū c'aci s'au dīsu despre uă alianță a Rusiei cu Prusia și Austria, în contra libertățilorū popōrelorū, și vomū înțelego că potū eși mari scudiri din acēsta vizitū.

Și pentru deplina înțelegere a publiculul, închiāmū aci, recomandāndū și cele lalte scire din afară ce le publicāmū în pagina cei-laltă, dupe foile nemțesci, și care vorū aduce lumina în faptele petrecute până la 7 Iuniu, observēndu-se mai cu sēmă părțile ce le sūptū-liniamū.

MUSICA POLITICĂ.

Pământul se învērtesce în jurul osiei sale, uă datū în timpū de doue-đeci și patru de ore, uă datū ș'în jurul sōrelui, în timpū de 365 zile și 6 ore, și nu pōte se se oprēcă nici uă secundă în acēsta îndovitū a sa rotațiune. Unu diariu cotidianu trebuie se apară cu cea-a-și regularitate cu care resare sōrele în tōte diminețele, s'eu mai bine dīcāndū, cu care își se vērșese pământul rotațiunea în jurul osiei sale și în jurul sōrelui; căci sōrele neschimbātū, ca ori ce adevērātū lumină, nu resare, ci pământul nōstru, care este unu globū, presintă d'a rindulū cându uă parte cându alta la lumina sōrelui și ne face cându dīoă cându nōpțe.

Dicemū daru, că unu diariu arū trebui s'aparū cu regularitatea rotațiunii pământului; însă în vieța unui diariu se întēplă cătu uă datū nisece eclipse (intunecimi), adică corpurī o-pace cari se punū între dēnsulū și sōre și-i ascundū lumina; asemenea eclipse se prelungescū cātu uă datū pēnă la deçe zile, ș'ajungū, cu cătu se prelungescū mai multū, vātemătōrie pentru existința planetei și superātōrie pentru fēcutorii sei. Vorbindū fără parabolă, ori ce suspendere a unui diariu este uă perdere și materialū și morală pentru dēnsulū și pentru abonații lui. Precumū într'ua planetă lecuită ar peri locuitorii dacā s'arū prelungi și s'arū repeși prea desū intunecimele, asemenea unu diariu arū perde abonații sei, dacā s'ar prelungi și s'ar repeși suspendările sale. Legea cea d'āntēiū a naturii este conservația existinței; prin urmare, și „Romānulu” trebuie se îngrijescă înainte de tōte a-și conserva vieța, a și-o conserva precum și-o conservă unu bravū soldatū, combatēndū cu bărbăția, fără a-și espune însă vieța cându nu esistă unu ecivalinte pentru acestū sacrificiū supremū. Este daru învederatū, că Romānulu trebuie se esă și se se ferescă de eclipse; nu pōte eși fără a umplea cele 15 colōne ale sale, lāsāndū la uă parte paginā a patra; și ne mai pulēndū vorbi, nu-i remāne de cătu a cānta. Daru aci noui pedice; de cându esistă elū n'a invāțiātū a cānta panegirice s'eu imnuri, cāntări de laudă, și este prea înaintatū în vērșū ca se încēpă acumū educațiunea sea musicală; și cătu despre cāntecile ce le-a invāțiātū, ne tememū a nu fi tocmai pe placulū celorū ce au măneca plinā... de averlismențe ș'unū arsenalū întregū de mesuri corecționale în dispozițiunea lorū, spre a îndrepta ori ce sunetū care nu merge dupe orga lorū, și care prin urmare nu prea pare melodiosū auzulū dumnēlorū. Cu tōte aceste pericole trebuie se cāntāmū, și ecă că încēpemū cānteculū nōstru.

Unu proverbū francesū dīce: „le ton fait la chanson”; ne vomū sili daru, pe cătu ne iērtă puțină nōstră educațiune musicală, nu dīcemū a imita notele unui flāșinetū, căci musica liberă nu pōte imita pe cea ținutū a flāșinetelorū, daru a nu lua tonulū nici prea susū nici prea josū ș'a remānce totū d'auna în tactū; vomū cānta uă melodiā nouă și ceremū mai dinainte indulgița publiculul pentru primulū nōstru debutū musicalū. Voiți a cunosce felulū muziceii nōstre? Timpulū d'a cānta: „frunză verde” a trecutū;

astă-đi publiculū s'a sāturatū d'acelū apelū nāvū la speranțā și pretinde melodie mai sōnōre, mai espresive, mai seriose. Amū atesū daru musica politică-socială.

Scopulū muziceii este a mișca, a înveseli, și noi suntemū... Ce dīceți? întristați pēnă la mōrte? — Nu, nu; suntemū numai superați, și superați nu mai pe instrumentulū care cedă presiunii măneci puterice și scōte atunci sunete cu totulū contrarie molodiei prescise. Celū d'āntēiū lucru pentr'unu concertū suntū instrumentele cele bune, bine acordate, care dāu numai sunete corecte; din nenōrocire serăcia nōstră nu ne a permisū nici uă datū a ne procura instrumente d'acele cari resunā dupe voia maiestru-lui de orchestră și se supunū basionulū tactuitorū; în lipsă daru de totū felulū de instrumente, suntemū reduși la singurulū instrumentū ce ne a datū natura, la vocea umană.

Vocea umană este — acēsta au recunoscut-o toți maestrii cei mari de musică — instrumentulū celū mai perfecționatū, daru are defectulū d'a nu prea putea petrunde la auzulū publiculū într'ua orchestră unde predominescū clarinetele, trombițele și tobele mari și mici. Ca se pōtă petrunde vocea umană în mișcolulū unui asemenea vacarmū (scomotū), trebuie se se suie la unu diapason prea naltū, ș'acēsta nu se pōte, precumū scie ori ce cāntărețū, fără a sacrifica armonia. Ancă uă datū daru, f cemū apelū la indulgița publiculul, și, cruce ajutā! încēpemū cāntarea nōstră.

Musica presinteloi? — musica viitorului? este ca fluculul mării, voiesce s'atrag, se îmboldescă la fapte, resunā tare și puternic ca tromba judecāții din urmă, este uă musică eroică, camū selbatieă. Musica modernă a secului nōstru are pe lēngă acestū caracterū comunū, încă unu caracter particularū și specialū dupe diferința caracterulū naționalū a diferitelorū popōre. Suntū popōre care înainte de seclū au făcutū uă musică frumoasă, sōnōră, eroică, uă musică înaltă, sublimă, care au datū tonulū celorū lalți membrii ai orchestrei și de multe ori au cāntatū unū „Solo,” care a fostū ascultatū și admiratū de Europa întregă. Supremii maestrii de capelă d'atunci, unū Stefanu, unū Michai, unū Mircea, au mănuitū tactuitorulū c'ua putere gigantică și tōtă orchestra s'a supusū, și musica romānă a resunatū unū imnū de gloriā, și națiunile au aplaudatū. Și acumū? — Instrumentele nu mai sunū acele; metlulū și tobele predominesū în orchestră, basionulū tactuitorū se învērtesce în aerū, — și poporulū dāntuiesce, dāntuiesce upe tactulū muziceii; este uă poeză care se esecutā și dāntuitorii se învērtescū cu rāpediciune, virtegiulū dāntulū îi copride, pīnă cându cadū ostentii și fără suffare. Suntū omeni cari nu vorū s'eu nu potū se înțelegā acēsta musică modernă politică.

Intr'adeverū, cātu uă datū s'au de uă notă vechie, discordantă, cu musica modernă; este nota unui nemulțumitū, unui musicantū încāpăținatū; daru acēsta nu face nimicū, tactulū merge nainte, sunetulū discordantū se perde în sunetulū generarū alū tobelorū, și dacā instrumentulū discordante mai continuā cu sunetele sele neplăcute, musicantulū, dupe unū alū douilea a-

vertimentu se scote din orchestră și i se smulge din mână instrumentul ce n'a știut a-l pune în acord cu melodia predominantă. Maiestrul de capelă, care învîrtece bastonul tăcutitor, se teme că exemplul musicantului discordant ar putea atrage și pe alții, și s'ar strica acordul, și încă se teme că pôte în fine totă orchestra ar cânta uă melodiă cu totul diferită de piesa de musică care se execută, și s'ar perde astufel totu creditul lungi uverture ce se execută și care este uvertura unei opere necunoscută încă și fără nume.

Și uvertura continuă. Motivele înse sunt cunoscute de unii, de și cu ore care variațiuni, și chi rû noue ne aduc aminte că le am mai auzit. Daru se vedem programa, căci unu concertu fără programă nu se pôte. Ce dîce programa? ce vine dupe uvertură la uă operă fără nume? Uă simfonia de copii. Înțelegem, uă simfonia pentru copii politici. O! nu ne îndouim de locu nici de geniul naestrului, nici de talentul musicantilor, nici de perfectul acord al instrumentelor, și cu tôte că nu facem parte din orchestră, totu suntem încredințați c'aceste compozițiuni musico-politice voru fi astă-și aplaudate de Europa, și maiestrul și esecutanții voru recolta corone de gloriă. Și nașinea? nașinea are urechi s'asculte și mâni s'aplaude, are picioare spre a dăntu dupe tactul musiciei ce-i dă orchestra. Dupe simfonia urmază în programă doue arie eclesiastice, unu „Credo” și unu „gloria in excelsis.” Și dup'acesta? — Aci programa este ruptă și noi celu puțin nu mai putem citi.

Dar, dîcu unii, pentru ce nu luăm și noi parte la acestu concertu atât de melodios? Pentru ce nu unim vocea noastră cu cea a a cântării generale? Amu spus-o; fiindu că ne temem că vocea noastră se fiă prea discordantă, pentru că nu putem cânta libertatea pe note ascuțite și necunoscute iei; pentru că nu putem simți primăvera, căndu suntem siliți a face focu în sobă; pentru că nu scim cumu uă plantă se pôte desvolta și înflori fără aeru și sôre. Ne retragem daru la uă parte și cântăm singuri melodia noastră duioasă. Publicul aplaudă concertul briliante ce se execută d'ua orchestră completă, êrû vocea noastră nu pôte aduce nici uă pedică, căci n'are altu auditoriu de cătu resunetulu din mijlocul pădurei singuratic.

Și dacă v'ua dată, peste una sêu doue sute de ani, s'ar osteni căte unulu din admiratorii concertului politicu de musica cea scumlosă, și va căuta la rândul se singuratarea, celu-a va fi atrasu pôte de sunetele severe ale cântecului nostru, ș'atâtu este d'ajunsu pentru a da satisfacere iubirei noastre pentru musica cea simplă și naturale; și d'acea-a ne urmăm cântarea noastră cea vechie, mai puind încă uă surdină(1) pe viôra noastră ca se nu facă prea multu scototu și sunetulu iei se nu supere în nimic auzulu musicale alu directorului orchestrei. Scim c'arû fi în tôte mai bine pentru noi, d'a accorda din nou instrumentul nostru ș'a-l pune în diapasonul orchestrei, daru viôra noastră n'are de cătu cinci corde care se numesc: dreptate, libertate, egalitate, fraternitate și naționalitate, și cari sunt acordate pe adevăr și progresu, ș'astufel, chiaru dacă am voi se le acordăm astufel, ele ori cã s'ar rumpe, ori n'ar mai da nici unu sunetu.

Iernescu.

— London, 7 Iuniu. În ședința camerei comunilor din noptea trecută Lordul Palmerston a respunsu la uă interpelațiune a domnului Osborne: di-

oa ședinței viitoră a conferinței nu este încă ficsă, fiindu că plenipotențiarul astelptu instrucțiuni; fără îndouială conferința va ținea ședința înainte de 12 Iuniu. Avem têmei a spera, că se va dobândi uă prelungire a arnistiului, de și pēna acum cercările făcute în acestu privință au remas fără rezultat. — Domnii Osborne, Lennox, d'Israei și Fitzgerald acuză guvernulu că ține secretu pentru Parlamentu întâmplările în sinulu Conferinței, pe cându diariile străine le comunică; guvernulu a convocat conferința supțu pretestu d'a mînșinea tratatulu de la London, daru ESTE ÎNVEDERATU CĂ ACESTU TRATATU SE SACRIFICĂ. Lordul Palmerston, respundēndu aceste acuzări, declară că ori ce descoperire asupra conferinței ar fi contrariu obligațiunii luate.

— Berlin, 6 Iuniu. Gazeta generală a Germaniei Nordului se crede în stare d'a putea asigura, că în ședința dupe urmă a conferinței s'a desemnatu din partea Prussiei că liniă de demarcațiune cea de la Apenrade spre termulu occidental, este ultima condițiune ce s'ar putea accepta eventualu. Avēndu în vedere dispozițiunea populațiunii în contra unei despărțiri a Schleswigului și nedispozițiunea puterilor neutrale d'a ținea complu d'ocēstă aversiune populară, puterile mari germane n'au de cătu urma politica d'a REMĂNEA ÎN DUCATURI ș'a aștepta pe celu care le va gonî din ele.

— Dresden, 6 Iuniu. Diariulu de la Dresden de astăzi anunță: Principala ereditară Frederic de Augustenburg a sosită adî dimineața aici venind de la Dolzig ș'a făcutu regelul uă visită.

— Kopenhagen, 5 Iuniu. Gazeta lui Berling de ieri s'era dîce: Nu începe nici uă îndouială, că Danemarca, în ședința dupe urmă a conferinței, a refusat propuneră a engleză de mijlocire.

— Haderleben, 6 Iuniu. În înălțimea Boeghoavd lângă Haderleben s'a ținutu uă adunare de 6000 locuitoru ai Schleswigului septentrional, care a decisu următoarea declarațiune: *Despărțirea Schleswigului propusă în conferința Londonului de plenipotențiaru Francez și Englezei este contrariu celor mai însemnate interese vitale ale noastre. O considerăm ca cea mai mare nenorocire ce ni s'ar putea întâmpla. Nu vomu nici uă dată a fi deslipiți de Schleswig ȘI INCORPORATI CU DANEMARCA.*

— Hannover, 6 Iuniu. În ședința de astăzi a camerei deputaților, ministrulu justiției a declarat: Plenipotențiarul Prusiei, Austriei ș'al confederațiunii germane lucrăză la conferința spre a dobîndi DESPARTIREA DUCATILORU DE CORONĂ DANEMARCEI; apoi nedespărțita loru unire într'unu Statu independent, încorporat în confederațiunea germană supțu suveranitatea ereditară a familiei Augustenburg. Hannover ADOAPTĂ aceste tendințe; are tōtă încrederea ÎN PUTEREA GERMANIEI unite, în simțimintulu de justicie a puterilor neutrale ȘI SPERĂ CA VA ISBUTI ÎN ACESTU SCOPU.

— Sibiu, 6 Iuniu. Astăzi continuat desbaterea asupra înalței curți judiciare pentru Transilvania. Doue oratoru au vorbitu, parte pentru propunerea guvernulu sêu părerea minorității (reședința judecătorei la Viena), parte pentru părerea majorității (reședința în Transilvania), parte pentru propunerea domnului Herbert. (Întinderea înalței curți judiciare austriace asupra Transilvaniei). Votarea s'a amânatu pentru mâne, 7 Iuniu.

Despre căile ferate transilvane.

Cestiunea căilor ferate transilvane este strinsu legatu cu cestiunea căilor ferate române; d'acea-a credem că pôte fi interesantă pentru cititorii nostrii a cunoșce propuneră făcută în acestu privință de domnulu Maager și alți 14 deputați la dieta transilvană de la Sibiu, și despre care am dîșu câte-va cuvinte în numărulu trecut. Motivarea de urgență acestei propuneri este în scurtu cea următoare:

Conside andu că de mai multu ani Transilvania a adresat înalțulu guvernulu rugăciunea urgentă, d'a face se între și Transilvania în resoluțiunilor ferate europene, că Maiestatea sa Imperatulu a desemnatu împlinirea acestei rugăciuni ca uă misiune a represintatiunii Imperiului, a cărei deslegare a tērnă de la împărțășirea delegaților dietali transilvanenți la deliberațiunile Reichsrathului, cea-a ce s'a și făcutu,

fără ca Reichsrathulu în perioada sesiunii dupe urmă se fi luat uă decisiune ce ar pune în perspectivă împlinirea acestei dorințe;

Considerandû că prin decisiunile luate de camera din Bucuresci și sancționate de guvernulu d'acolo, se fusesă trei linii, prin cari se vedu periculate dorințele și speranțele legitime ale Transilvaniei; că pentru construcțiunea acestui resou de tinie ferate s'a și datu concesiunea domnilor M. Ward și Th. Bartlett și că acestia sîntu obligați a începe construcțiunea cu secțiunea Virciorov-Craiova-Bucuresci în termen de cinci luni și a o termina în timp de opt ani, că este de temutu, că după esecutarea secțiunii Virciorov-Craiova-Bucuresci, Austria va fi nevoită, supțu presiunea faptulu împlinitu, a concepe împreunarea liniilor române cu cele austriace prin Orșova și că astu-fel se lēgă căile ferate române cu cele austriace spre Nord și spre Sudu cu deservșita ocôlire a Transilvaniei; că prin urmare datoră d'a-și asigura esistența cere ca Transilvania se previe uă asemenea escludere din resoluțiunilor ferate europene, că pentru acēstă singurulu mijlocu este uă înțelegere a ambelor guvernere respective; că în fine este uă necesitate ca dieta se desemne punctulu, la care dupe interese comerciali și de economiă naționale se cuvina se vērșși înodarea;

Pentru aceste motive dieta decide:

1. A se adresa fără întârziere și cu stăruință către înalțulu guvernulu, cerēndu a lua uă înțelegere cu guvernulu României atingetoriă de puncturile de înodare a liniilor ferate austriace cu cele române și acēstă încă înaintea începerii construcțiunii liniilor ferate concesionate în România.

2. Că unu asemenea punct se se adopte și se se țeseze neapăratu și în apropierea Brașovului.

3. Că înalțulu guvernulu se facă Reichsrathulu, care se va convoca în curind, chiaru la începutulu sesiunii, uă nouă propunere despre construcțiunea căilor ferate transilvane, în conformitate cu învôielă dobândită, spre a se putē lua uă decisiune constituțională.

Domnulu Obert propuse a nu se mai țipări acēstă propunere, ci a ruga presiidulu a fisa întēia citire pentru ședința viitoră. Acēstă propunere provocă uă lungă desbatere, în care deputații Conrad Schmidt, Ranicher, Herbert și reglul Schneider vorbescu în contra, êrû Maager și Schnell pentru propunere. La votare camera a priimitu propunerea domnului Obert.

PARISULU

ÎN AMERICA.

Capitolulu IX.

(A vedē No. de la 29-30 Maiu).

Unde se spune ADEVĖRULU ce i se cuvina.

Cându trecu crisa și pătimașulu resulu, Humbug rădîmă cōtele sale pe mēsă, și c'ua voce ce se silea s'o facă veselă fã' a isbuti, dîse lui Truth.

— Iubite Truth, nu te mai opune adevēratei tale vocațiunii, fã-te păstoru!) vitiele sîntu de bunu aluat; ele se lasă în tôte duminecele a fi cu țăriă biciuite pe spinarea vecinulu; dup'acea-a d'jună ba încă și prîdșese fie care în bună pace.

Dar uă aceste bipede?) cari se credu ômeni fiindu că umblă pe doue labe, acesti lupi cu pãlăria rotundă, aceste vulpi cu ochiari, aceste maîmuțe cravate, aceste gîșce cu fracu n.gru, nu trebuescu apropiate de cătu pentru a ride cineva de crușimea lor, de cumplicarea lor, de lasietatea și stupiditatea lor. Acelu cari-i iē în seriosu, mōre cu ânima sdrobotă.

— Ecă succesoru meu, dîse Truth luându-me de mână, iubite Humbug, doctogelu va fi pentru dumētu unu asociat.

— Doctorele, dîse Humbug, este peste puțină; are figura unei căprioare.

— Și care este, strigai, felulu de dobitoacu care dă pe diariști?

— Spre a fi cineva unu bunu diarist, dîse Humbug, c'ua gravitate comică, trebue se aibă chipulu unu căne, mirosulu unu căne, culezarea unu căne, curagiulu unu căne și credința unu căne. Îi trebue facia cănelu spre a pune în șială pe mișei, mirosulu cănelu spre a-i simți de departe, culezarea cănelu spre a lătra dupe el cu tôte grimasele ș'ameninșările lor, curagiulu cănelu spre a le sãri ș'a-i apuca de git, credința unu căne pentru a pleca, a se opri ș'a reveni la la celu d'ântēiu apolu alu adevēru.

— Domnule directoru alu anunșielor, dîsei cu nerăbdare, nu bănuim c'al avē pentru adevēru uă pasiune atātu de viuă și de neinteresată.

— Și pentru ce, înțelepte Esculap? respunde elu c'unu tonu bombantioru. Cređi că nu scia că doue și cu doue facu patru? Ce face prețulu anunșielor? Numerulu cititorilor. Ce aduce pe cititori? Opiniunea. Ôro înșelându opiniunea o poși câștiga? Adevēru, esto corpulu diariulu; anunșierulu nu sîntu de cătu crinolina sea, vestmentu ridiculu, produsu de minciună și de vanitate. *Desinți în piscem formosa mulier superne.*) A cu e culpa? A spiritulu ș'a hunulu gustu alu publiculu.

— Domnule, îi dîsei întorcēndu tabchierea în mână pentru a susține cuvintele mele, ori ce adevēru nu esto bunu de spus. Sîntu unele adevēru cari turbură și sfășie societatea.

— Da, scumpe doctore; adevēru este revoluționarulu.

— În fine, strigai, recunosci acēstă.

— Fără îndouielă. Veđi Reforma; cu ce prețu a liberat uă consciința?

— Așa, dîsei lovind uă bastonulu, așa!

— Și Evangelia, adause Humbug. Ce resturare. Uă civilizațiune distrusă, Juiu detronat, Cesarul desprinsu și resturnați. Ce fericire aru fi de s'ar fi vâșușitu de la începutu acēstu adevēru care ncidea uă lume și născu altă nouă. Ei bine, scumpe Hippocrat, nu dîci nimic. Și Revoluțiunea francez?

— Domnule, strigai, se n'atingem lucrurile sacre. *Resinșia privilegiatoru a făcutu totu reulu.* Recunșce în fine că sîntu adevēru cari spăimēntă...

— Da, precum lumina spăimēntu pe hoși.

— Sîntu unele cari sîntu uriciose celor cari le aud.

— Da, cându ele turbură beșia, sêu cându destelptă mustrarea de cugetu.

— Sîntu altele cari sîntu periculoșe pentru cei cari le spun.

— Da, cându ei au uă ânimă de sclav sêu de slugă.

Intorsei spatăle acestu sofistu nerușinat care nu se tēma s'atace înțelepte prejudișie și se scuture perna pe care lumea dōrme în pace de doue mii de ani, și m'adresa la Truth care reincepu tãitaturele sale și se pãrea că nu ne ascultă.

— La ce te gîndesc, scumpe bolnav? îi dîsei; conversațiunea noastră te osteneșce pôte?

— Doctore, respunde elu suridēndu, êrtă impertinența fantasiei mele, mă gîndiam la Pilatu. Auzim uă pe acestu gravu administratoru dîcēndu lui Christu: *Ce este adevēru?* și eșind uă fără se astepte respunsulu. În timpul lui Tiberiu Cesare, ai fi fostu unu escelente guvernatoru în Iudea.

— Cel adause elu ânimanduse, nu simți că pentru noi acestia, adevēru este vișă, și că minciunea este mōrtea? Caută împrejuru-ți țeri prospere, luminate, oneste, caritabi: nu sîntu ore acelea unde se-care are dreptulu d'a spune adevēru, totu adevēru, fără

considerațiune pentru persône, fără respectu pentru prejudișie, privilegie ș'abusuri? Caută țerele miserabili, ino-rante, fără molatitate: nu sîntu ore acelea unde, supțu tôte formele, domnesce minciuna oficială? Privescu mărirea Englezei, desvoltarea Americi, prosperitatea născôta a Australiei. În optu-șeci de ani, ș'au rădicatu Statele-Unitu de la trei milioane la trei-șeci și unulu de milioane de ômeni? Se nu te înșeli, acēstă forță este adevēru. Lasă politicel se facă sisteme și se combine forme de guvern; veđi cari sîntu instituțiunile de viēță ale popôrelor libere. Școlē, asociațiuni, tribună, presă, ce sîntu tôte acestea de cătu instrumente pentru a propaga adevēru ș'a-i câștiga tôte ânimele? Numeru diariile unu popor, și dupe numerulu lor veđi avea rangulu sêu în scara civilizațiunii; este unu *termometru* care nu înșelă nici uă dată. Pentru ce? Pentru că sîntu raporturi naturale între ômeni, precum sîntu între lucruri. A recunșce ș'a respecta aceste raporturi, este a recu ôșco ș'a respectu adevēru, sêu, pentru a vorbi mai bine, pe Dumneđeu însuși *presinte* în lume prin a totu putința sa voință.

— Scumpe domnule Truth, respunsei, camu miscatu de acestu flus de cuvinte, Humbug are dreptate, ești născutu pentru a predica. Daru sperința m'a învêșat de multu că *practica* este contrariulu *teoriei*. Căto adevēru admirabili de dreptate, și cari pieru la încercare! Pe fie-care dî auzu repetinduse că ômenii sîntu frați, că femeia este egală cu omulu, că guvernere sîntu făcute pentru popôre. . .

— Te îndoiesc? dîse Truth.

— Nu, nu me îndoiesc în teoriă; daru încercă d'a pune aceste frumoșe masime în practică, unde veđi ajunge?

— La domnia evangheliei, respunse diaristulu c'ua ciudată gravitate. Dacă ai unu ideale mai nobile, spune lî; de n'ai nimic a pune în locu nu mai juca tristulu rol alu lui Meșsofeles. Omenirea are trebuință a crede ș'a spera.

— Ea spune, doctore încântatoru, care nu cređi în teoriă, strigă Humbug, c'unu risu impertinente, cându vorbesci, scii ce spui? Cându dai uă medicină bolnavilor dumatile, scii ce faci? . . . Nu te supera, dacă scii a tuncu, vrēndu ne vrēndu, faci teoriă; de nu scii, ce cuvēntu ai d'a fi atātu de mândru căci nu raționezi.

M'am ușegatu pe spate în jețulu meu, mi-am încruciaștu picioarele și braciile, și privind u pe Humbug drept în faciă:

— Domnule, îi dîsei, ascultă-mē seriosu, de ești capabile de ceva seriosu. În teoriă, încă uădată, iubesc u adevēru, îlu iubesc totu cătu îlu poști iubi și dumneța; daru tiparul nu este adevēru. Aci este unu amestec de pasiuni, de injurie, de minciuni cari întorc u ânimă delicată. *Selbatică libertate* care domnesce în acēstă țără nu este de gustulu meu; m'am gînditu multu în acēstă privință, și-țivoiu spune, de veđi bine voi a înțelegere, cumu se pôte organisa Prossa, *administra* cu înțelepciune adevēru, 1) desinșu licința reulu, ș'a nu lasa libertatea de cătu binelu.

— Opreșce pe căni d'a lătra, strigă Humbug, leșinând u de risu; cadra-tura cerculu este gâșită.

— Presupuiu, urmai fã' a respunde la acēstă *nerodă* glumă, 2) pro-

1) Dacă ar trebui se supțu-liniam și se anunțăm uă fã-care sublimitate ce conține acestu capitolu, ar trebui mai la fã care cuvēntu s'adogam unu nou volumu de note. Totu ce avom dar a face este a ruga pe cititori a băga de sēmă fã care cuvēntu s'atuncu va înțelegere și lumina va fi. Spre esemplu — a administra adevēru: pôte fi ceva mai asundu, mai ridicolu? și omulu care ascultă și se face că crede asemenea asurdități nu se degradă, nu devine din om unu verme?

2) Se se bage de sēmă că de cãte ori aperi-torul despotismulu este infundatu de adevēru începe a striga, barbariă, negroși, și tôte acele injurie în sfîrșitu ce nimine nu le scie mai bine de cătu Români, căci niciunul cel cari deviau ômeni din, numai pentru că li s'a datu puterea, nu repetă ea la noi acea chirie d' a propuneri și care conține cuvinte umflate, spre a acoperi tesuirea, esterpiciunea și goliciunea minții ș'a ânimel celor cari le dîci.

(1) Surdina, unu micu aparat care slăbeșce sunetulu.

(2) Pãstoru, se numescu preoști protestanți.

(3) Cu douș picioare.

(4) Femeia forțe frumoșă care se termină în forma unu peșce.

supuî unu guvernû luminatû, morale, pârîntesc, și care nu se gîndesce de cîtî la binele supușilor sîi.

— Doctore al intratî în teoriã.

— Nu, domnule, acêsta este *oservatiune*. În acelu guvernû nu sîntî de cîtî ministri inteliginți.

— Înțelegî, dîse nesuferitulî rîdătorî, ministrii luminați, morali, pârîntesci, si ne gîndindu-se de cîtî la binele administrațiilor.

Darî, c'omnule, și ministrii aî suptî ordinile lorî mil de aginți.

— Toți luminați, morali, pârîntîși bunî etc., într'unî cuvîntî uã legiune de ângerî în felurite uniforme.

— Taci, pentru Dumneșcu, Humbug, strigã Truth. Lasã-lî se-și sîrîșescã hasnulu sîu cu dînele cele frumôse; imî pare c'audî p'unî franceze care-și închipuiesce cã rașionezã fîndî cã 'nșîrã paradose și cöse cuvintele unele de altele.

— Domnule Truth, rîspunsei cu demnitate, rașionea și sperința vorbescî prin gura mea; ascultã-mă. În mânele acelu guvernû înțeleptî, care scie totî, vede totî, aude totî, care n'are nici prejudecãșî nici patime, în mânele sêle dîcîșî, incredințezî depositulu adevêrului, și nu pentru cã voiescî se-î dau lui monopolulu, sîntî amiculî libertății darî alî libertății regulate, cercute, moralitate! Voiî reduce darî numerulu tipografilorî, astî-felî încaltî se facî din tipografî uã censurâ înțeleptî și discerelã, unî sacerdotulu conservatorî; apoi voiî cercui numerulu dîriarilorî, spre a constitui unî numerû micî de tribune, adeverate amvone de unde nu se va permite a se vorbi de cîtî decința și moderarea. Vorî fi dîriarîșî cumî sîntî și preoți, adică ministri al adevêrului cari vorî primi de la guvernî caracterulu și simbolulu lorî. Dêcã cu totã direpțiunea Statuluî, vr'unî gazetarî insolente, uitândî gravitatea datoriilorî sêle, ar lipsi respectulu ce dătoresce autoritãții, care este intruparea dreptății și adevêrului, atunci nu voiî alerga la jurajî, cãci ei aî mâna grea și lasã se le aluneca printre degete uã multime de nevinovați înduoși; voiî lasa darî totî duna administrațiunii, totî duna înțeleptã, luminatã, neinteresatã și care scie mai bine de cîtî ori cine ce-î convine sêu ce o strînge, îngrijirea d'a lovi cutezarã și nescința; ea va sugrama opozițiunea nãscãtoe precumî ineca Ercules pe serpi în cîmbulu lorî. Mulțamiã acêstei igiene ingenioșe, dîriarile vorî fi uã hranã nevinovatã, unî lécã în locu de otravã; Pressa va fi uã faclã în mâna puterii; nu se va mai teme cine-va de incendii. Se vorî crușã prejudeciile folositorie, relãcirile mântuitoare, se va mesura adevêrulu dupe trebuința Statuluî, dupe puterile populațiunii, 1) Și dacã vr'ua nouã doctrinã apare pe unde-va în strãinãtate, se va ascepta ca ea se facã fericirea acelei țere mai înainte d'a turbura sufelele linisite și cari n'aspirã de cîtî dupe odinã. Eã teoriã mea: ce dîcî acumî, domnulu Humbug?

— Se trãiescî imî strigã elî, lovindum pe umeri astufelî încaltî arî fi abătutî unu boî. Ce fericire se aibã cineva spiritu, cãci are totî duna vrê o nerođiã de dîșî! Cu aerulu lorî solemnî, amî veđutî momentulu în care acêșî șirelî își bãtea jucî de unî Yankee ca mine.

— Domnule Humbug, fi dîsei, frecãndu-mî umêrulu, nu-mî placî aceste argumente grosolane. A lovi nu este a rîspunde!

— Darî și mai puținî ancã a sugrumã! Strigã dîriaristulu rîdendî. Urmeđã, doctore; estî mai plăcutî decãtî îți poți închipui! Verba placent ei

vox. — (Imî place și cuvintele și vocea dumitale.) Inșã adio, cãci ecã ora d'a face dîriarulu; timpulî este banulu; me ruinezi!

Cãndî amî remasî numai cu Truth, l'amî întrebãtu de nu era încãntatî ca și mine de adãncã înțelepciune ce conșinea sistema ce-î ospusemî; de putea se pue în comparare scomotulu și desordinea preseî americane cu acelu mecanismu strînsu care trebuia în scurtî timpî se încãpestreze poporulî celî mai ardinte din lume, și se-î dea obiceiulu cumpetãrii și gustulu unei libertăți inocente.

— Doctore, dîse elî cu blãndețîã, sîntî de pãrerea lui Humbug: rîdî de simplitatea nãstrã. Acêștã doctrinã pe care ne o presinți cã uã invențiune nouã este multî timpî de cãndî o cunoscu. Este dogma incințiunii: adevêrulu fãcutî lucru oficial, instrumentum regni, și monopolizatî de Bisericã și de Statu. Sîntî trei secole de cãndî Luther a suflatî asupra acestorî periculôse chimereși a fãcutî pe fie care creștinu domnî pe conșința sea și pe dreptulu sêu. În cele d'ãnteu dîle ale lumii, adevêrulu a eșitî din cutia Pandorei, impreunã cu atãtea alte bunuri, cari sîntî totî rele în mîni nedibacîe; a cãuta adevêrulu este opera tutorî; nimenî n'are dreptulu a se face stepãnulî sêu. Nu teșgiela pe cuvinte. Guvernû, ministrii, funcționari, ce sîntî toți de cãtî omeni cari nu sîntî nici mai înfalibili, nici mai înveșiați de cãtî noi? A-î face distribuitori adevêrulu, este unî visî; adevêrulu este alî tutorî, ca și aerulu și lumina; singurulî lucru cu putința este alî nãbuși, a impedece pe omeni nu de a cugeta, ci d'a vorbi. Cine se va folosi d'ua așã de uricôsã invențiune? Autoritatea?

Ea va fi cea anteuã victimã. Va fi necontentî înșielatã; uã mãmã de intriganți vorî fi d'ajunsî spre a corumpî pe magistratulî celî mai onestî și a-lî impinge în cele mai nebune aventurê. Șapoi nu veđî cã dai guvernulu totã puterea d'a face reu, destulî numai se raționeze reu? Cetățianî, cãștiga-vorî ei în acêștã? Din dîna cãndî lucrulu publicu nu mai este lucrulu lorî, fi lipsescî de totî ce este mai nobile, mai frumosu, mai mare în viețã: amôre, patriel, pasiunea libertății. Desființezã agitațiunea tribunei și dîriarilorî, societatea nu mai rămãne de cãtî uã apã stãtãtorî, din care ese corumperea și môrtea. Asicura-vei, celî pucinî, prosperitatea materiale, singurulî lucru carî farmecã mulțimea? din contrã; avuția este fructulu libertății. Nu este securitate, finanție, comerțî și industriã de cãtî în țerele unde sîntî numeroșe acele dîiare a cãrorã voce te supãrã. Tãcerea este TRIUMFULU NEGHIORILORU, NOPTEA NU ESTE DOMNIA OMENILORU ONESTI; lasã-ne lumina, scomotulu și viețã. Aduți aminte cã și la Roma se striga contra havardagiului tribunelorî; cã într'ua dî Sylla le-a fãcutî se tacã în aplaudulu spiritelorî frumôse, și cã d'atunci incepu nãrî decãdîndî din care cristianismulu însu-și nu putu rãdica universulu.

— Me ertã, rîspunsei în mirãrã de forma ce lua desbaterea, nu prelîndî c'amî gãsitu pãtra filosofale în politicã. Ori ce sistemã are abuserile sale; este uã cestiune de proporțiune. Mãrturesce cã limbajulu dîriarilorî vãștre este spãmîntãtorî și cã nu este reu mai grozavî de cãtî licința lorî desfrãnatã.

— Doctore, scîi ce dîce Evangelia: Dupe rodî vei cunôșce. Gãsesce-mî uã țerã în care se fie mai multe lumine, mai multã caritate, mai multã prosperitate materiale de cãtî în America.

— Nu veđî protutindenî de cãtî scandalu, rîspunsei. Fundamentele chiar ale societății se surpã în acêștî nisipî mișcãtorî pe care-lî numîșî democra-

ția. Ce respectãți? Religionea? Ei bine! dacã unî preotî nu-și implinesce datoria, dacã purtarea sa nu este cuviinciosã, indatã doue-șeci de dîriarîșî vorî incepe a ride, ca nedemnulî fîi alî lui Noe, în locu d'a ascunde la teș ochi uã slãbiciune a carea-a rușino se resfrãnge asupra Bisericeî.

— Rușinea, dîse Truth, este pentru Biserica care aperã cauza celî culposu, êrî nu pentru Biserica care respinge departe de dênșã unî membrû cãngrenatî.

— Cruțați ôrejustiția? Êrî, ancã, dîriarulu dumitale ataca c'ua asprime cinicã p'unî judecãtorî care, într'unî momentu de superare, respinșese nu scîi pe ca desmeticu. Cumî voiescî se fie respectatî judecãtorîulu dacã nu este infailibilu?

— Justiția este fãcutã pentru acusatî, êrî nu acusatulu pentru justiția.

— Dacã unî subalternu, urmașe din atribuțiunile sale, dacã uitã legea din întẽmpleare, dacã areștãzã din nebãgare de sãmã p'unî nevinovatî: indatã dîce dîriarîșî urlã contra tiraniei, ca cãniî cari latrã la lunã; vorî pune țera în focu pentru cauza celî din urmã miserabile, și ce mai scîi? pentru unî cerșitoru, sêu unî furu aruncatî în închisoriã fãrã ca formele se fiã fostî oservate.

— Și vorî avê dreptate, dîse Truth, libertatea celî dupe urmã miserabile este aficerea tutorî. Indatã ce unî cetățianî este pe nedreptî lovitî, sîntî toți amenințați. Cine n'o simte acêștã nu scie ce este libertatea.

— Nu este ôre cãte nãdatã necesariu d'a acoperi STATUA LEGII ȘI D'A SCAPA TEARA LASANDU LA UA PARTE FALSA LEGALITATE.1)

— Doctore, ai uã slãbiciune pentru Pilatî. Și dînsulu nu se opri la uã FALSA LEGALITATE; preferi se condãmnã unî nevinovatî de cãtî se-și rîșce funcțiunea. Era unî omî dibaciî, nu scîi de ce lumea este atãtu de asprã pentru dînsulu.

— La ce ați ajunsî? urmaș, din ce în ce mai iritatî de sãngelu rece alî lui Truth. Doue-spre-șeci sêu cincî-spre-șeci dîriarîșî, ecã domniî opiniî și ai republicei.

— Cincî-spre-șeci dîriarîșî dîse Truth cu mirare; ce toșelegî prin acêștã? Avemî TREI SUTE, și este pucinî pentru unî milionî șese sute mil sufele. Boston are uã sîitã pentru mai pucinî de doue sute mil locãtori; este adevêratî cã la Boston, orașulu puritanu, înțelegî libertatea și civilizațiunea nu ca la Parisu.

— Trei sute de dîriarîșî strigã, surprinsu de d'acêștã cifrã ingrositôrî. Cine darî atunci dirige și guvernã opiniunea? Celu d'ãnteu venitî pôte, fãrã misiune, a se face profetu și legislatore, celu d'ãnteu visãtorî pôte spunc ce voiesce și impune opiniîne sale mulțimî. Acêștã este unî despotismu grozavî.

— Bunulu meu amicî, dîse Truth, vorbindu mai încetî pentru a me aduce la unî diapasonu mai pucinî scomotosu, nu incepe êrî cu glumele dumitale: ele amusã pe Humbug, mie mî facî reu. Acolo unde totî lumea pôte vorbi, nu este nici misiune, nici profetiã nici anteuã venitî; este unî dreptî alî fie carî cetățianu, și pe care fie-care cetățianu îlî întrebuintezã în interesulu sêu particularî, sêu în interesulu generale. La unî poporî liberu, cine și-a închipuitî vre uã datã de a dirige și guvernã opiniunea? Este ôre vre unî Yankee care se nu-și facî elî însuși regula sa de conduitã și care se n'alegã în cunoscința de causã paritã sea și drapelulu sêu? Presa este unî resonetî care repetã ideiele tuturorî, nimicî mai multî. Aceste nenumerate dîriarî n'au de cãtî unî obiectu: a aduna faptele, scirile, ideiele, a mulți și rîspãndi

1) Se stãmî cu fricã, se luãmî aminte. (Nota Red.)

lumina! Cu cãtî sîntî mai multo, cu atãtu fie-care cetățianu pôte mai cu înlesnire citi, cugeta și judeca prin sine însuși. A face adevêrulu cunoscutî de toți, ecã ambițiunea nãstrã; acêștu pretinșu despotismu alî dîriarilorî nu existe de cãtî în imaginațiunea dumitale. Celu multu acêștã arî fi cu putința acolo unde unî guvernû nesocotitî, fãcendî din dîriarismu unî monopolu contra lui însuși, n'arî suferi de cãtî dîce sêu cincî-spre-șeci ôbie, și arî obliga astî-felî a se coalisa contra lui partitile, cari, din natura lorî, tindã a se osebi. Darî în America, unde sîntî optî sêu noșute de dîiare, unde nascî altele nouî în tôte dîilele, NUMERULU TIRANILORU A UCISU TIRANIA.

— Bine, este unî regime pe care nu lu-a preveđutî Aristote; uã democrațiã de hãrtia. În acêștã țerã fericitã totulî este guvernû, afarã de guvernû. Voi dîriarîșî, (și totã lamea este aci dîriaristî), sunteți mai multî de cãtî Biserica, mai multî de cãtî justiția, mai multî de cãtî Statulu! Cine sunteți darî?

— Rîspunșulu este fôrte lesne, dîse Truth, suntemî societatea.

Darî dacã societatea, dacã poporulî guvernã, cine darî va fi guvernãtu?

— Doctore, rîspunse dîriaristulu suridendî, cãndî te conducî pe stradã, cine este condusî? Pentru amôrea unî cuvîntî, îți trebuescî ôre pripône? Cãndî guvernî pasiunea dumitale (cea-a ce nu faci totî-de-una), cine este guvernãtu? Este uã vãrșã maturã pentru popore ca pentru individe. Se îmbãtrãnescã China într'ua eternã copilaria, o plãngî; darî noi creștini, noi cetățianî ai unei mari țeri, nu suntemî unî poporî de idioți sêu de interdicți; de multî amî eșitî de suptî epitropiã și ne facemî noi singurî afacerile nãstre. Ce este acea suveranitate a poporulu pe care o așîãmî de șese-șeci de ani în capulu constituțiunilorî nãstre, de cãtî uã declarare de majoritate, de verșnicia?

— Comparãțiunile nu dovedescî nimicî, rîspunsei c'unî tonu rece; cea-a ce este adevãratî pentru unî individû nu este adevãratî pentru uã națiune.

— Totî cuvinte, doctore. Uã națiune este uã colecțiune de individe. Cea-a ce este adevãratî pentru dîce, pentru doue-șeci, pentru uã miã de persône, este asemenea adevãratî și pentru unî milionu. La ce cifrã incepe darî incapacitatea?

— Nu, dîseiî, nu este adevãratî cã uã națiune este uã colecțiune de individe; este cu totulî altî ce-va.

— Adică totalulu unei adițiuni este altî ce-va de cãtî suma totorî unitãțilorî?

— Rãdãșelî strigã, ostentî d'a discuta c'unî spiritû mãrginitu. Este aci uã deosebire care sare în ochi. Pentru a se scãpa de interesele particulare, care este cuvîntulu magicu invocatî de toți omeniî de Statu? Interesulu generale. Cãndî voiescî cineva a desființa drepturî și pretențiunî cari supãrã guvernulu, ce se pune nainte? Unî interesu superioe, interesulu societãții. Utilitatea publicã este negarea drepturilorî individualî: astî-felî celî pucinî se judecã și se lucrãzã în ori ce țerã civilizãtã. Dacã ar fi de ajuns a asculta dorința majoritãții și a aduna interese și voințe, spune-mî me rogî ce ar fi politica: uã meseriã de hãcanu, unî rolî pentru ori care omî onestî. Îți închipuiescî unî Cosare, unî Ludovic XIV ascultãndu vocea țeranulu, sêu luãndu votulu cãtorî-va milioane de burgesi? Ce ar deveni combinãrile, alianțele, resbelele, concistele, tôte acele învîrtituri lucitôre, tôte acele jocuri de norocî în cari triumfã eroiî? A duce uã națiune la victoriã și la gloriã, a IMPUNE mulțimî poporarie ideie cari nu sîntî ale sale, a

o face se servescã uã ambițiune și proiecte cari n'o privescî în nimicî; ecã opera geniulu! Ecã ce placo popôrelorî; ele adorã pe cei cari le calcã în piciorê. Lasã p'acêști ômeni sermanî în voia lorî, și-î vei vedea cã se pũd a plãntã verzele lorî; analile lorî s'ar compune de douã linii, ca mo-alea din basne: Trãrã timpã multî, furã fericitî ș'avurã mulți copii. Cu acêștã frumôșã sistemã ce ar fi istoria? Și ce ar înveța în retoricã copii nãștriî?

Eramî elocinte, o simțiamî. Truth, în vîșnu, me privia c'unî aerû ciulatî.

— Doctore, imî dîse elî, nu-mî placî sofisme; darî din tôte aceste jocuri de spiritû utescî și mai multî paradosele de altã datã, minciuni môrte de multî: Ele imî facî efectulu unei betrãne curtisane care a uitãtu a se îngropa, și care preãmbã între tineriî desgustați fardulu sêu, perulu sêu mîncinosu și creștîurile sale. Washington a aretatî lumî ce este unî omî onestî guvernãndu unî poporî liberu; încercarea s'a fãcutî, secululu egoismulu politicu a trecutî, nu mai este locu de cãtî pentru devotamentu. Cine nu n'ãlege acêștã, cine n'ãude vocea generațiunilorî noue, cine nu simte cã industria, pacea și libertatea sîntî reginele lumî moderne, acela nu este de cãtî unî visãtorî și unî nesocotitî. Elî nu merge la gloriã, ci la ridiculu.

— Se sfêrșimî aci, domnule! strigãiu sculãndu-me. Și fãrã voia mea puse mâna la sabia mea apșinte. Dacã așî fi avutî uniformã de chirurgu alî gardeî naționale, așî fi SILITU p'acêștu insolente se iã ferulu în mãmã; numai fãcendû-lî se se tãvãlescã în pulbere i-așî fi doveditî, fãrã se mai pôte rîspunde, cã Englitera nu înțelege de locu civilizațiunea, și cã unî franceșu are totî duna dreptate.

(Va urma.)

BULETINULU COMERCIALE.

Scotri comerciale din țerã.

CARACALU. — 25 Maiu. (Correspondința particulariã a „Romãnulu”). Porumbulu 36 pînã la 38 1/2 lei suta de oca; orșulu 27—31 1/2 lei suta de oca. Fãina 40 1/2—49 1/2 lei suta de oca; malaiulu 36—40 1/2. Lemnele de focu 13 1/2—18 lei carulu. Rachiuulu 10—13 1/2 lei vãdra. Vinulu 8—10 lei vãdra. Luminãrile de seú 3 lei 24 parale. Carnea de vacã 1 lei 5 parale oca; carnea de mielî 1 lei 5 parale pînã la 1 lei 30 parale oca. Jimbla 24 parale oca și pãnea 20 parale oca. Sarea 12—14 parale oca.

PITESCÎ. — 25 Maiu. (Correspondința particulariã a „Romãnulu”). Grãnu 36—38 lei suta de oca calitate I și a II 30—33 lei; orșulu 24—25 lei suta de oca; ovessulu 22 1/2 lei suta de oca. Vinulu 8—10 lei vãdra. Rachiuulu 10 pînã la 13 1/2 lei vãdra. Lemne de focu 50—58 lei stãnjenulu. Jimbla 20 și pãnea 13 par. oca. Carnea de vacã 1 lei oca; carnea unî melî întregu 4 1/2—9 lei. Luminãrile de seú 4 lei 6 parale oca.

BOTOȘANI. — 13 Maiu. (Correspondința particulariã a „Romãnulu”). Grãnu 25—28 lei merța; porumbulu 12—13 lei merța; secara 14 lei merța; orșulu 9 lei merța; ovessulu 10—11 lei merța; hrîșca 25—28 lei merța; semẽtu de cãnepã 45—50 lei merța. Fãina de grãu 40—90 lei merța și de porumbu 16—18 lei merța. Jimbla 1 lei oca și pãnea 16—20 parale oca. Carnea de vacã 60 parale oca și cea de mielî 40 par. oca. Vinulu 9—12 lei vãdra. Rachiuulu spiritû 20—21 lei vãdra. Boulu 296—525 lei; vaca 222—444 lei; oaia 40—45 lei una; mielulu 12—16 lei; calulu 370—1110 lei.

Administrațiunea acêștî dîriarî.

Se face cunoscutî cã la lotãria frumosulu **LEDA** și **JUPITER**, operã tablou pictorî Românî Mateescu ce se aflã studiindî ancã în Italia belã artã a picturêi, aî remasî de datî numai 20 de bilete și peste pucine dîle se va trage astî lotãrie. Se face dar din noú apelû la generosele simțimente ale Romãnilorî spre a veni sã ia de la acêștã administrațiune și miculu restu de bilete ale acêștî lotãrie, fãcutî în ajutorulu acêștî june pictorî Românî care studio în strãinãtate numai cu pro-prillo sale fôrte pucine miđoce.

G. P. Serurie.

1) Care este Romãnulu ce n'a auditî aceste cuvinte repezindu-se la noi uã datã de cãtre betrãniî boiarî din Camerã, ș'acumî de cãtre uriașîi nãștri liberali cari mai inghãnã ancã chiar pe Vilars, cãndî dîcea cu 2 dîle nainte izbucniriî Revoluțiunii de la 1848, d-lui Costache Bãlcescu sêu d-lui Al. G. Golescu: — „astã-đi așia potî ș'ãșia facî.”

Fonderia de la Belvedere.

Ateli-rul de constructiune si de reparatiune de machine agricole si industriale...

LA BIUROUL AUTORISAT pentru servitorii, in casa Condurcatu, sunt Mașiniști de mașine de treacat...

de vinzare se face cunoscutu ca in orasul Galati se gasesce o moara macina de vinzare...

1 Komobile cu tote buciile de rezervă si feru a instrumente pentru oșauada...

Doritorii ca e vor a cumpara asemenea Mașina, cu tote cele de mai sus...

Se face cunoscut

ca la proprietatea POROSCHIA distr. Teleorman, se vinde ERGHELIA DE CAI...

Colonelul I. Gigârdu. Nr. 446 5 1s

Vom Bandwurm

heilt schmerz-u. gefahrlos in 2 Stunden. D. BLOCH in WIEN...

700 à 800 Galbeni sunt de datu cu dobândă câfră ipotecă. A se adresa la Litrăria Bălăceanu...

Moșia Băilești

din districtul triculu Dolju, să dă cu arendă chéră de acum pã termen de 4 ani...

două perechi

Kaj Nemțesti murgii, șo carretă de diumă cu 3 cufere, sint de vindare Strada Hitaru-Moșiu...

de vindare

trei pe echi ca i de trăsura și unulu de călărie sunt de vindare; doritorii se voru adresa la proprietarul lor...

spre cunoștința publică

Deosebindusă mai multe trupuri, de omie pogone și de cinc șute, după moșia Bucșani proprietatea Luminății-sale Prințesi Cleopatri Trubețoi...

de dat în țăere

Hădurea dupe proprietatea mea Șestina saș Mirlog-a, din districtul Hrahova...

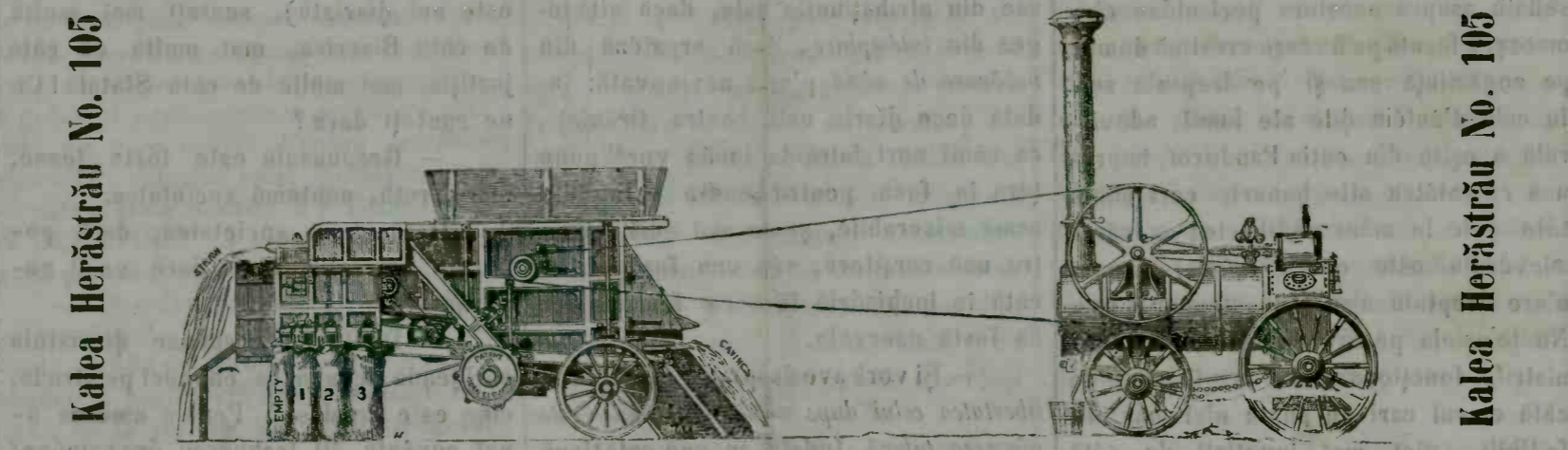
D. Stephan Mihalovici

Doctorul in medicina la Pesta, cunoscutu ca medicu de stadu de la 1854 până la 1859 și d'atunci până acumu ca medicu de regimentu, și care ne contenit de la 1853 a fostu practicante la băile de la Mehadia...

Ape Minerale

Proaspete din 1864 și umplute chiar din luna lui Mai se află la sub-semnați și anume: Adelhaistquelle, Karlsbad, Sprudel și Milbrun...

FABRICA DE MASINE AGRICOLE. Includes circular logos for London 1862 and Honoris Causa.

A D-LOR CLAYTON SHUTTLEWORTH & COMP. (Lincoln-Engltera)

Cu aceta avemu onore d'a face inșciunțare ca asemenea in anul corentu, ca in celu trecut, vomu avea in depositu o considerabilă provisiune de mașine de treacat cu locomobilă...

CLAYTON SHUTTLEWORTH & Comp. Conformându-se la cele susu menționate ale fabricii rugăm pentru complesantă observare...

Ape Minerale

LA MAGASINUL I. ANGELESCU

Calea Mogoșoai vis-à-vis de palatul Domnescu in colțu, A sosit un bogat asortiment de APE MINERALE prospete, precum Borvis de Borsek, Selter, Marienbad Kraiz etc...

PS. Se primesc comande pentru ori ce fel de APE MINERALE, atât de a se aduce de la locurile lor, cât și pentru a se spedia orunde.

MORBURILE PIEPTULUI SIROPŪ de HYOPHOSPHITU de VARŪ GRIMAULT și C-IE FARMACEUȚI la PARIS

celu mai bunu efectu pentru tisia (oftica). Prin ințurirea sa încetădă tusea și transpirațiunil de nopțea...

Spre vindare Subtlu semnatul se recomandă cu decimale, oșine de bucate care sint de economie lennelor...

Vindare de veci

Caselo Mele din Targu Mihaileni, cu patru odai și cameră, in ograda cu hnie sofragerie și spalatorie...

Inșciunțare

Astăzi s'a inceputu vindarea peștelu din celeșteu Herăstrăuului și cine poțeste găsește pește viu.

Obiecte de blană De tot folulu, se voru păstra și ingriji in lunile de vară in contra vătăm rei moliei de blană...

La băile călimănești Se află Camere noi 35, ap le canalizate, băile regulate sistematice, încălțitu apei prin aburi...

Schimbare de magazin. Sub-semnatul facu cunoscutu onor. Publicu că m'amu permutatu din prăvăliele No. 21, 22, din hanulu Serban Vodă...

Avis important VIN VECHI NEGRU românescu de o calitate superioară Bordoului și unu gustu prea bunu...

Pianuri noi si intrebuintate. La subsemnatul se află unu mare asortiment de pianuri noi și vechi cu diferite prețuri moderate de vindare.

spre sciința publică Sub insemnatul are onore d'a inșciunța că i-a sosit vestita Bere de Coburg, numită „Export Bier“...

Bôle de pele și secrete le tratădă dupe metodulu lui Ricord, in tote țilele de la 2 pînă la 4 ore acasă.

de inkiriat Casele Vorniculu Ionu Marculu de la sf. Dimitrie viitoru și chéră de acumu; se potu dă osebitu celo de susu precum și celo de josu...

de vindare casele mele cu 2 etage, dependentele toate bune, curte mare, grădină cu totu felu de pomi roditorii și flori...

de vindare Casele cu prăvăliile, cu locurile ce se află virane și care sint in fața Palatulu Prințulu Barbu Știrbei...

De Vindare O perechi case din strada Luterană, a l-d-lui I'n Bibescu, compusă de mai multe încăperi cu dependentele lor...

H. ZAMETZKI LEGATORŪ DE CARTI, se recomandă Onor. publicu pãtru ori ce lucrări de legatorie Șederea in curtea librăriei Bălăceanu...